

Tydzień z Maryją

Nr 4/2023 (223)
III Niedziela Zwykła
22.01.2023

28 stycznia - Wspomnienie
św. Tomasza z Akwinu,
prezbitera i doktora Kościoła

Z liturgii Mszy świętej - Ewangelia (Mt 4, 12-23)

Kogo powoływał Jezus?

Grupa Dwunastu to społeczność prosta i bardzo zróżnicowana. Jezus powołuje zarówno zelotów, gorliwców w zachowywaniu Prawa, jak również uczniów ze środowisk upadłych moralnie, za jakie uważano środowisko celników. Jezus nie wybiera osób, które według ludzkiej zewnętrznej oceny charakteryzują się szczególnymi wartościami czy zasługami. Jezus wybiera uczniów, którzy są według upodobania Jego serca: „Przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszli do Niego” (Mk 3, 13).

Św. Marek podaje pewne cechy charakterystyczne niektórych uczniów. Szymona sam Jezus nazwał Piotrem, czyli skałą, opoką. Piotr jest wśród Dwunastu tym, który gwarantuje trwałość, jedność, stanowi stały punkt odniesienia. Braci Jakuba i Jana nazywa Jezus Boanerges, czyli synami gromu. Obaj są ludźmi porywczymi, tryskającymi żywotnością i bardzo przywiązani do Jezusa. Dlatego wywołują trzęsienie ziemi tam, gdzie się udają. Są też naiwni i nierozważni; chcą wszystko zintegrować na wspólną modłę i być pierwsi w królestwie Jezusa.

W grupie Dwunastu występują również przeciwieństwa. Jest Szymon Gorliwy – należący do partii Zelotów, dość ekstremistycznej sekty ludu Izraela. Moglibyśmy powiedzieć językiem współczesnym – partyzant. I jest Mateusz – celnik, kolaborujący z okupantem. Jest kontemplatyk, człowiek serca – Jan. Jest Jakub – człowiek prawa, tradycji, porządku. I jest sceptyk Tomasz.

Jest także Judasz Iskariota, który zawiedzie zaufanie Jezusa, zdradzi Jezusa. Ta postać jest chyba najbardziej kontrowersyjna i budzi do dziś najwięcej pytań i wątpliwości.

Grupa Apostołów cechuje się ogromną różnorodnością. Jednak ta różnorodność nie przeszkadza Jezusowi. Przeciwnie ona stanowi o całym bogactwie i sile misji, jaką otrzymają uczniowie – misji głoszenia Dobrej Nowiny.

Objawienia Maryi w Pellevoisin (1876)

Świadczeniem objawień w Pellevoisin była Estella Faguette. W czerwcu 1875 roku dowiedziała się, że choruje na gruźlicę. W dniu 29 sierpnia 1875 roku prof. Pucquoy określił jej stan jako nieodwracalny. Wkrótce nastąpiło gwałtowne pogorszenie, wobec czego we wrześniu napisała „list do Maryi” z prośbą o uzdrowienie, który schowała w grocie Matki Bożej z Lourdes w parku w Pellevoisin. W grudniu, w drugim takim liście, zawarła już gotowość na śmierć i modlitwę „akt oddania”.

Na początku 1876 roku, w szpitalu w Pellevoisin, Estella Faguette (w wieku 33 lat) leżała umierająca, z diagnozą gruźlicy płuc, ostrego zapalenia otrzewnej i guza w jamie brzusznej. W dniu 10 lutego 1876 roku doktor Benard Buzançais dał jej tylko kilka godzin życia. Umieszczono ją w pokoju na parterze domu koło kościoła parafialnego, obecnie zwanym Kaplicą Objawień. To tam wydarzyła się seria piętnastu jej spotkań z Najświętszą Maryją Panną. Podczas piątego objawienia, po północy 19 lutego 1876 roku, została natychmiastowo i trwale uzdrowiona. Odpowiadając na prośby Matki Bożej, nie przestawała „głosić Jej chwały” za pomocą różnych metod. Zmarła w wieku 86 lat w Pellevoisin, 23 sierpnia 1929 roku.

Źródło: https://www.wikiwand.com/pl/Objawienia_Maryi_w_Pellevoisin

Księgi liturgiczne...

Wprowadzenie

Księgi służące celebracji liturgicznej, zawierają nie tylko rytę (obrzędek, sposób wykonywania czynności liturgicznych), ale i teksty pisane, które są ułożone ze słów, które czerpią natchnienie ze Słowa Bożego. Są one również przekazem tradycji, ukazującym wiarę Kościoła i kulturę określoną przez czas, przestrzeń i ludzi, którzy je ułożyli.

Sobór Watykański II (1962-1966) dokonał generalnej reformy ksiąg liturgicznych, umożliwiając wykorzystanie w nich języków narodowych. Księga liturgiczna zawiera teksty i przepisy dotyczące obrzędów Kościoła. Zatwierdza je Stolica Apostolska. Dekret Kongregacji Obrzędów z dnia 27 stycznia 1966 r. wylicza następujące księgi liturgiczne: brewiarz, mszał, rytuał, martyrologium (oficjalny spis wszystkich świętych i błogosławionych Kościoła Katolickiego) i ceremoniał biskupi. Do ksiąg liturgicznych nie należą modlitewniki, kancjonały, mszaliki, śpiewniki.

Wzorcowe wydanie księgi liturgicznej przez Stolicę Świętą nazywa się wydaniem typicznym. Na tym wydaniu muszą opierać się wszystkie dalsze wydania, przedruki, tłumaczenia, wydania krajowe, diecezjalne, zakonne. Ich zgodność z wydaniem typicznym musi stwierdzić kompetentna władza kościelna. Tłumaczeń nie dokonuje się niewolniczo, słowo po słowie, lecz uwzględnia się ducha danego języka.

Zgodnie z wyżej wymienionym dekretem, wydawanie ksiąg liturgicznych jest zastrzeżone władzom kościelnym. Ich tłumaczenie aprobeje konferencja biskupów, a zatwierdza Stolica Apostolska.

Źródło: pmkpeterborough.pcmew.org/homepage/ksiegi-liturgiczne

Symbolika światła w liturgii

Światło używane było przez chrześcijan od początku podczas nabożeństw odprawianych późnym wieczorem, czy też nocą. Było konieczne do rozpraszania ciemności. W dzień podczas liturgii chrześcijanie początkowo nie zapalali lamp. Nie traktowali światła jako symbolu, chociaż Pismo Św. podsuwało im symbolikę światła (Wj 25, 31; Ap 1, 12; 4,5; 11,4). Przeszkodą było obfite stosowanie świateł przez pogan podczas pogrzebów, dla odpędzania demonów. Chrześcijanom kojarzyło się więc z demonami.

Pierwsza wzmianka o symbolicznym traktowaniu światła w liturgii chrześcijańskiej pochodzi z przełomu IV i V wieku. Św. Hieronim (t 420) pisze: „We wszystkich kościołach Wschodu zapala się świece, gdy Ewangelia ma być czytana, chociaż już słońce świeci. Dzieje się to oczywiście nie dlatego, aby ciemności rozproszyć, lecz aby dać wyraz radości”. Światło symbolizowało zatem radość.

Bóg jest światłością (1 J 1,5), Chrystus jest światłością ze światłości (J 8,12), na oświecenie pogan (Łk 2,32). Ochrzczeni są dziećmi światłości (Ef 5,8). Dlatego też światło, które zapala się w kościele symbolizuje Chrystusa, zapowiadanego jako światłość (Iz 49, 6; 60,1; Łk 1,79). Sam siebie nazywał światłością świata (J 8,12). Światło, w sposób szczególny, symbolizuje Bóstwo Chrystusa. Jest to zgodne z Pismem Św., które Boga nazywa światłością (1 J 1,5) i Źródłem światła (Ps 35,10). Bóg mieszka w niedostępnej światłości (1 Tm 6,16). Jak światło dnia lepiej pozwała poznać rzeczy, tak światło nauki Chrystusa pozwała lepiej poznać prawdę.

Alicja Lenczewska (ur. 5 grudnia 1934 w Warszawie, zm. 5 stycznia 2012 w Szczecinie) – polska mistyczka,

nauczycielka, autorka dwóch dzienników duchowych opublikowanych pt. *Świadeństwo. Dziennik duchowy i Słowo pouczenia*, w których opisuje głównie swoje rozmowy z Jezusem Chrystusem, a także m.in. z Matką Bożą, świętymi (w tym ze św. Faustyną) i aniołami. Po jej śmierci w 2012 roku miejscowy arcybiskup szczecińsko-kamieński Andrzej Dzięga powołał komisję teologiczną w celu zbadania, czy treść zawarta w jej zapiskach duchowych jest zgodna z nauczaniem Kościoła. Opinia teologów była jednoznacznie pozytywna. Ks. dr Mieczysław Piotrowski, współautor jej biografii, redaktor naczelny *Miłujcie się!*, stwierdził, iż „teksty te należą do pereł literatury religijnej”. Obie publikacje, *Świadeństwo i Słowo pouczenia*, uzyskały imprimatur wikariusza generalnego, biskupa pomocniczego archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej Henryka Wejmana.

Opinia teologów była jednoznacznie pozytywna. Ks. dr Mieczysław Piotrowski, współautor jej biografii, redaktor naczelny *Miłujcie się!*, stwierdził, iż „teksty te należą do pereł literatury religijnej”. Obie publikacje, *Świadeństwo i Słowo pouczenia*, uzyskały imprimatur wikariusza generalnego, biskupa pomocniczego archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej Henryka Wejmana.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 23.01.2023	
18:00	+ Za śp. Adama Zębale (greg. 23)
Wtorek – 24.01.2023 – św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła	
18:00	+ Za śp. Adama Zębale (greg. 24)
Środa – 25.01.2023 – Święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła	
7:00	+ Za śp. Adama Zębale (greg. 25)
20:00	O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Zofii w 75. rocznicę urodzin
	+ Za śp. Ludwikę Bulińską
	+ Za śp. Genowefę i Ignacego Kałwa
	+ Za śp. Jacka Dyląga
	+ Za śp. Wiesławę Sobolewską
	+ Za śp. Emilię Sochę
	+ Za śp. Joannę Bubkę
	+ Za śp. Zofię Miskę
	+ Za śp. Elżbietę Massalską
	+ Za śp. Janusza Madeja
+ Za śp. Józefa Padlika	
+ Za śp. Aleksandra Szatkowskiego	
Czwartek – 26.01.2023 – Świętych biskupów Tymoteusza i Tytusa	
7:00	+ Za śp. Adama Zębale (greg. 26)
18:00	Msza św. kolędowa: o błogosławieństwo Boże w 2023 roku dla rodzin z ul. Legionowej, Domy Młodzieżowickie, Wesołej, Kordonowej, rodzin, które nie mogły przybyć w wyznaczonym terminie
Piątek – 27.01.2023	
7:00	+ Za śp. Adama Zębale (greg. 27)
18:00	+ Za śp. Leontynę i Józefa Górskich, Jana Krupę i zmarłych z rodziny
Sobota – 28.01.2023 – św. Tomasza z Akwinu, prezbitera i doktora Kościoła	
7:00	+ Za śp. Adama Zębale (greg. 28)
18:00	+ Za śp. Mariana Wójcika w 20. rocznicę śmierci oraz rodziców Marię i Józefa
Niedziela – 29.01.2023 – 4. Niedziela Zwykła	
7:00	+ Za śp. Małgorzatę i Antoniego Ptak, Marię i Mieczysława Sokół
9:00	+ Za śp. Jana w 30. rocznicę śmierci i Marię Herjan, Annę i Karola Gawrońskich oraz zmarłych z rodziny
10:30	+ Za śp. Mariana Wójcika i zmarłych z rodziny
12:00	+ Za śp. Jana, Franciszka i Stefana Rojewskich
18:00	+ Za śp. Adama Zębale (greg. 29)

Szymon Piotr – skała Kościoła

Szymon Piotr nazywany był przez Jezusa Chrystusa Opoką. Jest on największy z Apostołów. To jemu mistrz z Nazaretu powierzył opiekę nad swoim Kościołem.

Droga Piotra ku uznaniu go za opokę była trudna i niepewna. Wiele razy dał się poznać jako osoba wątpliwa, tchórzliwa, zawodna. Chrystus jednak od początku wiedział, iż warto zaufać rybakowi z Betsaidy, miasteczka położonego na północno-zachodnim wybrzeżu Jeziora Galilejskiego. Był synem Jony, zamożnego rybaka. Teksty biblijne nie wspominają nic o matce Apostoła. Piotr był żonaty, tradycja chrześcijańska podaje, że była to Perpetua i zginęła śmiercią męczeńską w Rzymie.

Ewangelie i cały Nowy Testament mówią o Piotrze w kilkuset miejscach, częściej nawet

niż o Matce Bożej, czy św. Janie Chrzcicielu. Jezus powołał Szymona i jego brata Andrzeja, gdy przechodził obok Jeziora Galilejskiego, powiedział: „Pójdźcie z Mną, a uczynię was rybakami ludzi” (Mt 4, 19).

Pod Cezareą Filipową Chrystus spytał Piotra, za kogo ludzie go uważają. Wypowiedziane przez niego słowa: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga Żywego” są najpełniejszym wyrazem jego miłości wobec Jezusa. Chrystus zwrócił się wówczas do Piotra słowami, które określają jego rolę w przyszłym Kościele: „Na tej opoce zbuduję mój Kościół (...) I Tobie dam klucze królestwa niebieskiego” (Mt 16, 19).

Piotr w chwili próby wyparł się znajomości z Chrystusem. Kiedy to sobie uświadomił „gorzko zapłakał”. Wyparcie się Jezusa nie przekreśliło roli i znaczenia Piotra po Zmartwychwstaniu Jezusa. To Piotrowi niewiasty miały obwieścić Zmartwychwstanie.

Dzieje Apostolskie przytaczają wiele scen, w których Apostoł uzdrawiał w imię Jezusa. Jego sława była wielka, ludzie przynosili chorych tam, gdzie on przebywał, „aby choć cień przechodzącego Piotra padł na kogoś z nich” (Dz 5, 15). Stał się pierwszym misjonarzem wśród pogan, zwłaszcza w Samarii, Cezarei, Antiochii, Jafie, aż po Rzym.

Zgodnie z tradycją, poniósł śmierć męczeńską za czasów Nerona, najpewniej w 64 roku.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE na III Niedzielę Zwykłą – 22.01.2023

Dziś Niedziela Słowa Bożego. To szczególne zaproszenie, aby odkrywać tajemnicę Boga i umacniać wiarę przez lekturę Pisma Świętego. Papież przypomina, że „Jezus Chrystus puka do naszych drzwi przez Pismo Święte; jeśli słuchamy i otwieramy drzwi umysłu i serca, wchodzi On w nasze życie i z nami zostaje”.

Kolejne **spotkanie Kręgu Biblijnego** odbędzie się 28 stycznia (sobota) o godz. 19:30 w salce na plebanii.

Jest również możliwość spotkań biblijnych online. Ksiądz Kacper zaprasza zainteresowanych na Godzinę Słowa w każdy czwartek o godz. 19:00. Link do spotkań znajduje się na stronie parafii w zakładce O Parafii / Krąg Biblijny.

Przewodniczący Rady Parafialnej zaprasza na **spotkanie Liderów wszystkich wspólnot** działających w naszej parafii, także z każdej grupy różańcowej. Spotkanie będzie dotyczyło organizacji wydarzeń parafialnych w 2023 roku i odbędzie się w dniu 25 stycznia (środa) o godz. 18:30 w budynku szkoły w Michałowicach.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl

Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł

śp. Kazimierz Nogięć

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie...